

højere, før den her regering kom til, end den er i dag. Det vil sige, at de instrumenter, regeringen bruger, ikke virker.

Vi kan konstatere, at der er familier, der bliver fattigere, men ikke bliver hjulpet i arbejde. Det har jeg forstået at regeringen ikke vil gøre noget ved, for de skal ikke have for mange penge.

Men spørgsmålet er, om det ikke vil være rimeligt, at man ikke fører den negative sociale arv videre til børnene, at man isoleret set hjælper børnene af de fattigste familier, sådan at de har mulighed for at komme ud af deres sociale isolation og f.eks. deltage i sociale aktiviteter med kammeraterne, som de jo ikke har mulighed for i dag – og slet ikke efter at loftet er indført.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Hr. Ole Sohn tager helt fejl. Jeg er ikke spor irriteret, jeg gentager måske mig selv ret meget, men det er jo, fordi spørgsmålene kredser om det samme. Jeg hilser det faktisk velkommen, at jeg får lov til at præsentere alt det, som regeringen sætter i værk for netop at bryde den negative sociale arv. Så jeg tager gerne imod mange flere spørgsmål.

Kl. 16.40

Hvis vi kigger på instrumenterne, så kan vi vel se, at om noget virkede den ungesats, der blev indført i 1990'erne, efter hensigten. Hvor rigtig mange unge under 25 år gik på kontanthjælp, var der rigtig mange, der, da der kom nogle ændrede vilkår, kom i uddannelse eller beskæftigelse. Der synes jeg, at vi om noget har et godt eksempel på, at det altså også betyder noget, hvilken incitamentsstruktur man vælger.

Vi gør netop en målrettet indsats for børnene, bl.a. jo i et glimrende samarbejde med SF om dette års finanslov, hvor vi fik indført mulighed for støtte til idrætsaktiviteter til de økonomisk dårligt stillede børn og også fik indført økonomiske fripladser i skolefritidsordninger, som jeg synes er nogle rigtig gode initiativer.

Ole Sohn (SF):

Det er egentlig lidt bekymrende, at man som socialminister kan være i en situation, hvor man ikke kender til den faktiske virkelighed uden for Christiansborg, uden for de tonede ruder i ministerbilen.

Man kan diskutere tallet, men virkeligheden er, at der er titusindvis af børn, som lever i rela-

tiv fattigdom, og der er det ikke tilstrækkeligt, at vi laver en lillebitte pulje, som kan give nogle gratis fodboldsko eller lignende. Det er et fint lillebitte plaster på såret, men når ministeren i sin logik får det til, at man gør en indsats for at mindske uligheden, så er det jo ikke rigtigt.

Virkeligheden er, at børn af de fattige familier, som er ramt af kontanthjælpsloftet, er dømt til fastholdelse i den negative sociale arv, fordi der simpelt hen ikke er råd til, at de kan deltage i sociale aktiviteter. De kan i almindelighed ikke melde sig ind i en idrætsklub, enkelte kan være heldige at komme igennem nåleøjet, og de kan ikke deltage i børnefødselsdage, invitere klassekammeraterne til børnefødselsdag og lignende.

Er det slet ikke noget, der rører en socialminister, som er blevet belært af sin regeringschef om, at regeringen ikke går ind for øget ulighed, at der er nogle, som er hægtet fuldstændig af?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal endnu en gang minde hr. Ole Sohn om, at vi jo i Danmark er i den situation, at vi har den laveste andel af lavindkomstgruppen. Yderligere kan vi se, at der er en meget stor mobilitet i gruppen, altså at der heldigvis er forholdsvis få, der er i lavindkomstgruppen over længere tid.

Vi har jo haft en række undersøgelser for også at afdække, hvordan situationen er for børnene, og vi kan jo se, at det er ganske få, der er relativt fattige gennem hele deres barndom. For langt de fleste gør det sig gældende, at det kun er i en kortere periode.

Jeg synes jo stadig væk, at det, det handler om, er at kunne hjælpe folk til at komme videre, kunne komme ud af den passive forsørgelse og komme i beskæftigelse. Det synes jeg jo om noget SF burde bakke op om, for alternativet er jo, at man bare overlader en større gruppe til den passive forsørgelse og siger, at udsigterne alligevel er håbløse, så vi gør ikke noget.

Tværtimod kan vi jo se, at når man giver det rigtige tilbud, når man giver den rigtige støtte, så kan selv de, der i mange år har været på kontanthjælp, faktisk komme i beskæftigelse, og det er den linje, som regeringen arbejder for og fortsat vil arbejde for.

Formanden:

Så slutter vi det her punkt med et spørgsmål fra fru Pernille Vigsø Bagge.